

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11C/6/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117200615
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2017:2117200615.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava v právnej veci žalobcu: G. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. zastúpený: V. Z., nar. XX.XX.XXXX, B. XXXX/XX, I., proti žalovanej: Z. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. XXXX/X, G., zastúpená: KADUC & PARTNERS s.r.o., IČO: 50 290 762, Vajanského 40, Trnava, o vrátenie daru a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a.

II. Žalovaná m á vo voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 13.01.2017, doručenu tunajšiemu súdu dňa 13.01.2017, pôvodne domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by bola žalovanej uložená povinnosť vrátiť žalobcovi dar - spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako pozemok parc.č. XXXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, a pozemok parc.č. XXXX/XXX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, katastrálne územie W. obec W., okres G., ako aj povinnosť náhrady trov konania.

2. Uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 27.06.2017 súd na návrh žalobcu pripustil zmenu petitu žaloby s tým, že bude rozhodovať o petite v nasledovnom znení: „Žalovaná je povinná vrátiť žalobcovi dar - spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako pozemok parc.č. XXXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, a pozemok parc.č. XXXX/XXX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, katastrálne územie W., obec W., okres G.. Súd určuje, že vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. 2850 ako pozemok parc.č. XXXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, a pozemok parc.č. XXXX/XXX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, katastrálne územie W., obec W., okres G., je žalobca. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške. O výške trov konania rozhodne súd samostatným rozhodnutím.“

3. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Darovacej zmluvy zo dňa XX.XX.XXXX daroval žalovanej dar - spoluvlastnícky podiel vo veľkosti 1 k nehnuteľnostiam zapísaným na LV č. XXXX ako pozemok parc. č. XXXX/XX o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, a pozemok parc. č. XXXX/XXI o výmere XXX m², ostatné plochy, parcela registra „, katastrálne územie W., obec W., okres G. (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“). Žalobca ďalej uviedol, že daroval žalovanej spoluvlastnícky podiel k pozemkom z dôvodu, že plánoval výstavbu rodinného domu, v ktorom chcela spoločne bývať so žalobcom ako partnerom. Po darovaní dochádzalo medzi stranami k nezhodám, žalovaná opakovane hrubým spôsobom urážala žalobcu, osobné invektívy prerástli až do rozchodu žalovanej a žalobcu. Intenzita osobných útokov na integritu žalobcu zo strany žalovanej dosiahla takú úroveň, že od žalobcu

nie je spravodlivé požadovať, aby akceptoval právom nechránený stav, keď daroval dar žalovanej, ktorá hrubým spôsobom a opakovane porušuje dobré mravy, pričom žalobca svojim správaním v súkromí a ani na verejnosti nedal žalovanej k tomu podnet. Negatívne správanie sa žalovanej k žalobcovi a jeho rodine sa objektívne prejavovalo ako neslušné nadávky a vyhrážky žalobcovi, často i pred svedkami. Žalovaná o žalobcovi šíri nepravdivé informácie, ktorými sa snaží poškodiť jeho dobré meno v rodnej obci. Žalobca žalovanú opakovane vyzval na vrátenie daru, žalovaná však napriek prvotnému príslubu, že dar žalobcovi vráti, tak neurobila.

4. V replike žalobca ďalej uviedol, že plánoval na predmetných nehnuteľnostiach výstavbu rodinného domu, v ktorom chcela žalovaná spoločne bývať so žalobcom ako partnerom. O manželstve sa strany nikdy vážne nerozprávali, ak sa medzi nimi niekedy spomenula svadba, vždy na úrovni spoločenskej zábavy v štýle: „Kedy bude svadba? V sobotu.“ Podstatným dôvodom, prečo žalobca daroval žalovanej dar, bola skutočnosť, že keď žalobca podal na stavebnom úrade žiadosť o vydanie stavebného povolenia na stavbu rodinného domu samostatne, žalovaná ho prehovárala, aby aj ju uviedol v žiadosti ako stavebníka. Keďže podľa Stavebného zákona je povinný stavebník preukázať stavebnému úradu vlastníctvo k pozemku, na ktorom má stavba stáť, žalobca vyhovel žiadostiam žalovanej a daroval jej spoluvlastnícky podiel k pozemkom. Žalovaná sa prakticky vôbec nezúčastňovala prác pri stavbe rodinného domu, žalobcovi nepomáhala a žiadnym spôsobom na výstavbu rodinného domu žalobcovi neprispela. Žalovaná pravdepodobne za zveľaďovanie žalobcovho majetku považuje občasný večerný rozvoz pomocníkov na stavbe. Žalovaná opakovane pred svedkami tvrdila, že „si za to, že bola so žalobcom, zaslúži peniaze za dom“. K situácii na rodinnej oslave, pri ktorej mal podľa tvrdení žalovanej žalobca uraziť jej otca, žalobca uviedol, že k výmene názorov medzi nimi došlo z dôvodu, že otec žalovanej neustále telefonoval žalovanej, aby prišla večer domov. Ona sama otcovi povedala, že už je dospelá a že príde domov, keď bude chcieť. Nešlo v žiadnom prípade o konflikt, ale hlasnejšie vysvetlenie si názorov na túto situáciu, keď sa žalobca snažil zastať žalovanej. Žalobca má s otcom žalovanej dodnes slušný vzťah a ani jeden z nich situáciu na oslave nepovažoval za konflikt. Žalobca sa ostro ohradzuje voči spájaniu tejto výmeny názorov so zdravotným stavom otca žalovanej. Tiež je hrubým klamstvom, že žalovaná užíva lieky na tlak od momentu hádok so žalovaným, keďže žalovaná berie niekoľko druhov liekov dlhodobo a neraz sa stalo, že na ich kúpu jej prispieval žalobca. Žalobca pri stavbe rodinného domu zabezpečoval nielen všetky stavebné práce a ich organizáciu, ale aj stravu pre pomocníkov na stavbe. Ráno o 4.00 hod. vstal, navaril napr. guláš a do neskorých nočných hodín pracoval na stavbe. Veľmi vľasný prístup žalovanej k prácam, ale najmä hrubé urážky žalobcu a jeho detí boli dôvodom častých hádok, ktoré vyústili až do konečného rozchodu strán. Žalovaná sa niekoľkokrát teatrálnie zbalila a vyhrážala odchodom od žalobcu a nie je pravdou, že by ju žalobca náhle a nečakane vyhodil. Žalovaná sa opakovane o žalobcovi pred svedkami vyjadrila, že je „starý ko..t“. A nielen to, svedkom F. Y. a L. K. to napísala aj formou SMS správy. Taktiež sa viackrát žalovaná o deťoch žalobcu vyjadrila, že „chcú žalobcu oje..t“. Opomenúc odporný a vulgárny štýl vyjadrovania žalovanej, žalobca zdôrazňuje, že za hrubé porušenie dobrých mravov považuje nielen žalovanej neposkytnutie pomoci žalobcovi pri stavbe rodinného domu, ale najmä intenzívne a hlboko urážlivé vyjadrenia o žalobcovi. Práve intenzita týchto vyjadrení a vtedajší vzťah strán ako partnerov zvyrazňuje rozsah porušenia dobrých mravov zo strany žalovanej. Je nesporné, že z hľadiska etického a morálneho hodnotenia správania sa žalovanej k žalobcovi a členom jeho rodiny vôbec nezodpovedá všeobecne uznávaným pravidlám vzťahu partnerov a ani elementárnym pravidlám slušnosti v spoločnosti. Tiež osočovanie detí žalobcu ako ziskuchtivých krkavcov prispelo k výraznému naštrbeniu vzťahov medzi žalobcom a jeho deťmi. Žalobca sa domnieva, že práve o to žalovanej išlo, a práve v tejto súvislosti sa javí správanie žalovanej ako dvojnásobne amorálne. Na jednej strane osočuje deti žalobcu, že od otca očakávajú len majetkový prospech a na druhej strane sa žalovaná nehanbí verejne priznať, že za vzťah so žalobcom chce byť „vyplatená“. Žalovaná sa popri vulgárnom nadávaní žalobcovi nezastavila ani pred šírením nepravdivých informácií, ktorými sa snaží poškodiť jeho dobré meno v rodnej obci. Opakovane sa v širokom okolí vyjadrovala o žalobcovi ako o opilcovi. Tieto jej nepravdivé tvrdenia sú nielen prejavom vďaky za všetko, čo žalobca pre žalovanú, jej syna a rodičov spravil, ale najmä cieľným ohrozením jeho živobytia. Žalobca vykonáva dlhodobo pre obec W.. zimnú údržbu obecných ciest a počas zvyšku roka je tiež prakticky denne za volantom. Je teda vylúčené, aby bol opilec, ktorý si pre alkohol neplní svoje povinnosti. Žalovanej ľži o údajnom opilstve žalobcu poškodzujú dobré meno žalobcu v obci a sponchýňujú jeho schopnosť vykonávať práce s ťažkými mechanizmami nielen pre obec, ale i iné subjekty v obci a okolí. Žalobca predkladá súdu potvrdenie obce o tom, že vykonáva pre obec M. zimnú údržbu, ktoré preukazuje, že nie je možné, aby žalobca pravidelne požíval alkohol spôsobom, ktorý by čo i len naznačoval jeho alkoholizmus. Žalobca nesúhlasí s tvrdením žalovanej, že k vráteniu

daru nebola vyzvaná. Žalobca ju ústne opakovane vyzýval, aby mu dar vrátila. K zániku darovacieho vzťahu došlo na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanej, ktorá hrubo porušila dobré mravy svojím správaním k darcovi. Žalobca a žalovaná sa na vrátení daru navyše dohodli. Preto žalobca písomne žalovanú na vrátenie daru už dodatočne nevyzýval. Žalovaná od žalobcu v rámci mimosúdneho urovnania vzájomných nárokov žiadala vrátiť finančné prostriedky vynaložené na kúpu kuchynského stola, svietidiel a krbu, ako aj misky, šálky, vyššívane dečky, väzu a sedáciu súpravu. Tiež požadovala aj finančné vyrovnanie. Strany sa dohodli, že za postúpenie práv a povinností zo stavebného konania zaplatí žalobca žalovanej 6.000,- eur. Podkladom pre výpočet tejto sumy bola žalovanou navrhnutá cena za 1m2 pozemku (30,- eur). Zároveň sa strany dohodli, že žalovaná vykoná prepis motorového vozidla zn. Peugeot na polícii v prospech žalobcu, postúpi na žalobcu všetky práva a povinnosti zo stavebného konania a vráti žalobcovi všetky záručné listy k spotrebičom a doklady k stavbe, ktoré pri odchode žalobcovi vzala. Žalobca odovzdal žalovanej hnutelné veci a finančné prostriedky, ktoré vynaložila na kúpu krbovej vložky vo výške 780,- eur. Záručné listy k spotrebičom a ani žiadne doklady k stavbe žalovaná žalobcovi neodovzdala. So žalovanou sa dohodli, že zvyšok peňazí jej vyplatí neskôr, pretože musí počkať, kým požadovanú sumu dá dohromady. V januári 2017, keď sa žalovaný prostredníctvom známeho, ktorý mal podľa dohody strán sprostredkovať dohodu o podmienkach vrátenia daru a konečného urovnania strán, opakovane pýtal, či je žalovaná pripravená dohodu uzavrieť, lebo on už peniaze na jej vyplatenie získal, žalovaná otvorila otázku ďalších peňazí za dom. Žalobca zdôraznil, že popiera akýkoľvek nárok žalovanej na podiel k stavbe a žiadal ju, aby sa vyjadrila, či podmienky urovnania naďalej platia. Žalovaná sa k ponuke žalobcu nevyjadrila, snažila sa len rečami o ľudskom zdraví a jeho hodnote natiahnuť čas. Žalobca neskôr zistil, že v tomto čase žalovaná finalizovala dokumenty potrebné na zápis rozostavenej stavby a jej spoluvlastníckeho podielu k nej. Jej motívom a cieľom však nie je zosúladienie právneho stavu so skutočnosťou alebo reálny výkon spoluvlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ale žalovanej ide o peniaze. Zapísaním „jej“ spoluvlastníckeho podielu k stavbe sa žalovaná snaží vytvoriť na žalobcu nezákonný tlak na hranici vydierania, aby žalovanú z domu „vyplatil“. Dôkazom tohto žalobcovho tvrdenia je aj e-mailová komunikácia medzi žalovanou a žalovaného známym. Z komunikácie je zrejmé, že žalovaná žiadala od žalobcu aj „peniaze za dom“, konkrétne 30% z hodnoty stavby. V tomto čase však už dala znalcovi vypracovať znalecký posudok na ocenenie rozostavenej stavby, a preto nie je pochybnosť o tom, že o žiadne urovanie so žalobcom nemala nikdy seriózný záujem. O špekulatívnom postupe žalovanej, navyše minimálne v rozpore s dobrými mravmi, svedčí aj skutočnosť, že žiadosť o zápis rozostavenej stavby podala okresnému úradu dňa 15.02.2017, teda po podaní žaloby o vrátenie daru. Teda v čase, keď vedela z výpisu z listu vlastníctva, že žalobca sa ochrany svojich práv domáha súdnou cestou.

5. Žalobca ďalej v konaní uviedol, že žalovaná žiadnym spôsobom súdu nepreukázala nedôvodnosť žaloby, resp. neexistenciu jej povinnosti vrátiť žalobcovi dar. Žalobca dôrazne popiera, že by oficiálne alebo neoficiálne požiadal žalovanú o ruku. Podľa informácií, ktoré má žalobca priamo od žalovanej, z predchádzajúcich vzťahov (manželského a ďalšieho partnerského) žalovaná vyšla ako tá „oklamaná a obratá o majetok“. „Poučená“ z predchádzajúcich vzťahov sa pripravila na situáciu, kedy by jej pri rozchode nič nezostalo. Sobášom chcela pravdepodobne vyriešiť svoje majetkovo neisté postavenie priateľky žalobcu, ktorá nemá nárok na jeho majetok. Keďže ju žalobca o ruku nepožiadaval a k svadbe neprišlo, dokonca sa strany rozišli, zabezpečila sa žalovaná „dokumentačne“ (cieľavedome si zabezpečila možnosť disponovať dôležitými dokladmi) a v rozpore s elementárnymi pravidlami slušnosti, morálneho správania a so zákonom sa už podľa zápisu v katastri nehnuteľností stala podielovou spoluvlastníčkou rozostavenej stavby - rodinného domu. Ďalej žalobca uviedol, že podal žiadosť o stavebné povolenie najprv individuálne a až na naliehanie žalovanej bola doplnená ako stavebník. Nie je logické, aby žalobca z vlastného „podnetu“ žiadosť menil po jej podaní a nezodpovedateľná zostáva aj otázka, čo by ho k tomu viedlo, ak nie požiadavka žalovanej. Žalovaná si podľa žalobcu účelovo zamieňa bežné upratovacie práce s podieľaním sa na výstavbe domu. To, že večer pri sledovaní TV žalovaná na internete na stránkach cenového porovnávača našla, v ktorých stavebninách majú lacnejšiu tehlu, nepochybne žalobcovi ušetrilo čas. Ale týmto preukazovať svoj podiel na výstavbe domu je prejav extrémnej dôkaznej núdze. Osobitne stojí za zmienku výraz „následný nákup“. Ak tým chcela žalovaná povedať, že napr. bola vyplatíť za žalobcove peniaze okná a doklad o zaplatení si nechala vystaviť na svoje meno (a doklad žalobcovi vzala), tak tento druh „pomoci“ skôr preukazuje žalovanej amorálnosť, než jej podiel na výstavbe rodinného domu. Žalovaná v interiéri domu vymaľovala so synom len jeho izbu, lebo ju chcel mať zelenú. Zvyšok domu nemaľovala. Žalobca popiera, že by žalovaná pomáhala pri stavbe rodinného domu spôsobom, ktorý ona opisuje (teda že by bez nej dom nestál). Žalobca trvá na tom, že s otcom žalovanej má aj po hádke na jeho oslave narodenín slušný vzťah a popiera, že by

ho museli prítomní na oslave fyzicky zadržať, aby otcovi žalovanej neublížil. Došlo k hlasnej výmene názorov, ale rozhodne nie na úrovni amoku a fyzického napadnutia. Podľa žalobcu žalovaná nepoprela, že rozširovala o deťoch žalobcu informácie, že chcú otca len „oklamať“. Poprela len vulgárny spôsob, akým to prezentovala. Za podstatné považuje žalobca zdôrazniť, že je nesporné, že žalovaná sa o deťoch žalobcu verejne vyjadrovala ako o neslušných ziskuchtivcoch, ktorí od otca čakajú len peniaze a majetky. To spôsobilo výrazné ochladenie vzťahov medzi žalobcom a jeho deťmi. Žalobcových detí sa takéto vyjadrenie veľmi dotklo a v snahe vyhnúť sa konfliktom sa s otcom prestali stýkať. Žalovaná nezabudla spomenúť, že žalobcu vozila, keď mu polícia odobrala vodičský preukaz. Áno, žalobca spravil chybu, za ktorú dostal trest a z ktorej sa poučil. Žalovaná však nespomenula, koľkokrát ju žalobca viezol do práce a z práce, za otcom do nemocnice, či za bratom na protialkoholické liečenie. Žalobca ďalej uviedol, že samozrejme, že sa žalobcovho syna dotklo, že osoba, ktorá aj o ňom rozširuje hanlivé urážky s veľmi citlivým rozmerom, sa prezentuje ako stavebník a hoci on na stavbe otcovi pomáhal, ona nie. Ďalej žalobca uviedol, že žalovaná považuje za samozrejme, že pri rozchode sa dar vráti darcovi, a to aj s retiazkou, ktorú obdarovanému nedarovala (t.j. mu ju vzala, hoci patrila obdarovanému), avšak pri pozemku už táto žalovanej logika neplatí. Naopak, zneužitím okolností sa zapíše ako spoluvlastník žalobcovho rodinného domu. Pritom dôvodom na vrátenie spoluvlastníckeho podielu k pozemkom nie je rozchod strán, ale správanie sa žalovanej k žalobcovi, ktorým hrubo porušila dobré mravy a najmä vzájomná dohoda strán o.i. aj o tom, že žalovaná dar žalobcovi vráti. To, že žalovaná šíri nepravdivé informácie o žalobcovi, ktoré nielen zasahujú do jeho súkromia a osobnostnej sféry, ale ohrozujú aj jeho podnikanie, dokazuje aj jej emailová správa zo dňa 16. januára 2017, kde spoločnému známemu píše: „Nepijem a pamätám si všetko.“ Je vylúčené, aby touto vetou žalovaná naznačovala, že pije spoločný známy strán a z textu emailovej správy je zrejme, že išlo o reakciu na žalobcu. Je zrejme, že žalovaná žalobcov údajný alkoholizmus spomína aj v písomnej komunikácii so spoločným známym, ktorá sa týka urovnania strán a nemá s ňou žiadnu spojitosť. Žalobca mal skutočný záujem dodržať dohodu so žalovanou a keď zistil, že žalovaná ho oklamala a namiesto vyporiadania sa snaží získať aj spoluvlastnícky podiel k rozostavanej stavbe, musel chrániť svoje práva žalobou. Aj napriek podanej žalobe chcel dať žalovanej poslednú možnosť sporné nároky urovnať mimosúdne. Zo správy vidno, že žalovaná v snahe získať čas, len zavádza a neurčito naznačuje dohodu („porozmýšľam“), hoci v tom čase už finalizovala všetky podklady k žiadosti o zápis spoluvlastníckeho podielu k rozostavanej stavbe, čo akúkoľvek formu zmierlivého vyporiadania strán vylučuje. Žalovaná klame, keď tvrdí, že neexistovala žiadna konkrétna ponuka dohody (čo preukazuje aj jej akceptácia plnenia zo strany žalobcu). Do detailov bolo medzi stranami dohodnuté vzájomné plnenie (presné určenie hnutelných vecí a cena kuchynského stola, svietidiel a krbovej vložky), ktorého časť žalobca plnil a v januári 2017 bol pripravený plniť zvyšok, t.j. zaplatenie finančnej sumy za postúpenie práv a povinností zo stavebného povolenia. Obe strany chceli, aby išlo o komplexné a konečné vyporiadanie. Aj preto sa dohodli na absolútnych detailoch týkajúcich sa napr. ceny za lustre a led svietidlá na kuchynskej linke. Na pojednávaní žalobca uviedol, že pokiaľ ide o vulgárne vyjadrenia o žalobcovi, malo ísť o vyjadrenia, že je starý k..., pokiaľ ide o ohováranie detí žalobcu, bolo uvádzané, že sú to nevďační ziskuchtivci, toto ohováranie malo byť robené pred obyvateľmi obce, nakoľko dcéra žalobcu je kaderničkou, kam chodili konkrétni ľudia, ktorí jej o týchto skutočnostiach rozprávali.

6. Ako dôkazy žalobca označil a predložil Darovaciu zmluvu zo dňa XX.XX.XXXX, Výpis z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. M. zo dňa XX.XX.XXXX, XX.XX.XXXX a XX.XX.XXXX, Potvrdenie zo dňa 22.03.2017, Žiadosť o zápis rozostavanej stavby zo dňa 09.02.2017, e-mailovú komunikáciu zo dňa 16.01.2017, výpis z účtu zo dňa 31.12.2015, žiadosť o predčasné splatenie pohľadávky zo dňa 07.02.2017. Žalobca ďalej navrhol vykonať dokazovanie výsluchom svedkov F., L.. L. K., Q., W. Z., G. Z., B. N.. Navrhol tiež doplniť dokazovanie dopytom na mobilného operátora žalovanej.

X. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila v tom zmysle, že ako partnerka žalobcu bola obdarovaná časťou pozemku, na ktorom si mali spoločne postaviť dom a neskôr malo dôjsť k svadbe. Úslužne stála po jeho boku, pomáhala mu s prácami a zveľaďovaním jeho majetku. K nezhodám medzi stranami sporu v rámci partnerského života síce dochádzalo, avšak ich príčinou bolo najmä žalobcove hrubé správanie voči žalovanej. Postupom času sa toto hrubé správanie stupňovalo, až dosiahlo pravidelnej intenzity - k ponižovaniu a ohováraniu dochádzalo takmer na dennej báze. Napriek tomuto správaniu žalobcu však k formálnemu rozchodu nikdy nedošlo - žalobca v skutočnosti žalovanú náhle a nečakane, zo dňa na deň, vystaľoval (expresívnejšie vyjadrené: vyhodil) z už postaveného domu, pričom k takémuto konaniu žalovaná nedala žalobcovi žiaden dôvod. V tomto dome následne žalobca vymenil zámky, čím permanentne zabránil žalovanej vstup do nehnuteľnosti. Žalovaná si uvedomuje, že otázka existencie

či neexistencie dôvodu na rozchod (teda na ukončenie partnerského vzťahu) nie je tak dôležitá, akou by bola vo formálnejšom (právne regulovanom) partnerskom vzťahu, ako napríklad v manželstve, avšak zároveň zdôrazňuje, že okolnosti (údajného) ukončenia vzťahu zohrávajú relevantnú úlohu v „dokreslení“ celkového skutkového obrazu o fungovaní vzťahu, ktoré sú následne dôležité v súvislosti s právnym posúdením údajného porušenia dobrých mravov zo strany žalovanej. Žalobca ďalej uvádza, že negatívne správanie žalovanej k nemu a jeho rodine, treba posudzovať ako správanie v rozpore s dobrými mravmi, čo možno v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka kvalifikovať ako relevantný dôvod pre navrátenie daru. Argumentácia, ktorou žalobca poukazuje na takéto správanie, nie je ničím podložená, je zavádzajúca a klamlivá, nakoľko k hrubému správaniu (ergo správaniu v rozpore s dobrými mravmi) dochádzalo, avšak nie zo strany žalovanej, ale naopak, zo strany žalobcu. Právny stav a skutkový stav, ktorý predostiera žalobca v žalobe, nie je ničím podložený - žalovaná trvá na tom, že k hrubému a ponižujúcemu správaniu dochádzalo bez akéhokoľvek dôvodu z jeho strany. To, že neurážal iba ju, ale aj jej rodinných príslušníkov, možno doložiť svedeckou výpoveďou otca žalovanej. Ilustratívnym príkladom je situácia, ktorá sa udiala na rodinnej oslave, kde prišlo medzi nimi (žalobcom a otcom žalovanej) ku konfliktu, ktorého dôsledky odzrkadľujú i jeho zdravotný stav (operácia srdca, prekonanie mozgovkej príhody). Stupňujúce sa nevraživé správanie žalobcu sa odzrkadlilo i na zdravotnom stave žalovanej, ktoré možno zdokladovať lekárskou správou, v ktorej lekár konštatoval jej fyzickú a psychickú vyčerpanosť. Od momentu týchto hádok musí žalovaná opakovane užívať lieky na tlak. V neposlednom rade žalobca uvádza, že zo strany žalobkyne dochádza k šíreniu nepravdivých informácií o jeho osobe. Znova je nutné konštatovať, že túto informáciu prezentuje žalobca len v rovine nedokázaného tvrdenia - konštatáciu nešpecifikuje a bližšie nerozvádza, preto ju nemožno klasifikovať ako hodnovernú. Vo vzťahu ku skutkovým okolnostiam, na ktoré sa na záver žaloby poukazuje, žalovaná uvádza, že k navráteniu daru nebola vyzvaná písomne a ani len ústne. Došlo len k návrhu - sprostredkovane zo strany žalobcovho osobného známeho, ktorý je právnikom - na vyplatenie časti pozemku, ktorého je žalovaná vlastníčkou, a to v sume 30,- eur za meter štvorcový, za účelom mimosúdneho vyrovnania sporu. K takejto dohode však neprišlo. Zrejme z tohto dôvodu došlo zo strany žalobcu k neodôvodnenému návrhu na vrátenie daru. Žalovaná nesúhlasí so žalobným návrhom a navrhuje súdu žalobu zamietnuť a priznať jej náhradu trov konania.

8. V duplike sa žalovaná vyjadrila v tom zmysle, že nikdy nepresvedčala žalobcu o tom, aby ju v žiadosti taktiež uviedol ako „stavebníka.“ Takýto podnet naopak prišiel priamo zo strany žalobcu. Ďalšie nepravdivosti súvisia s absolútnym popretím pomoci žalovanej pri výstavbe rodinného domu. Pravdou pritom je, že sám žalobca zvykával žalovanej tvrdiť, že „nebyť jej, ten dom ani nestojí.“ Žalovaná pomáhala pri vybavovaní stavebného projektu a pri rôznych byrokratických úlohách spojených s činnosťou orgánov verejnej správy. Ďalej sa starala o bežné potreby stavbárov a majstrov na stavbe rodinného domu (varenie, nosenie jedla na stavbu, umývanie riadu), ale aj o zabezpečovanie kúpy stavebného materiálu (rešerš dostupnosti a výhodnosti cien na internete a následný nákup). Taktiež maľovala interiér domu (opakovane), či pomáhala pri iných prácach (napr. „špárovanie“ obkladačiek). A to bol uvedený len zlomok prác a zásluh, ktorými sa žalovaná podieľala na stavbe rodinného domu. Nepravdivé sú ďalej tvrdenia o tom, že má žalobca s otcom žalovanej „dodnes slušný vzťah“, rovnako ako klamlivé je aj popretie konfliktu medzi žalobcom a otcom žalovanej na rodinnej oslave. Žalobca sa na tejto oslave správal, akoby sa dostal do „amoku“ a ďalší prítomní ho museli fyzicky zadržať, aby otcovi žalovanej neublížil. Zdravotný stav žalovanej sa po konfliktoch, ktoré žalobca vyvolával, kontinuálne zhoršoval. V tejto súvislosti je výslovným klamstvom tvrdenie, že žalobca prispieval žalovanej na lieky. Osobitnú kategóriu klamlivých argumentov tvoria tvrdenia, ktorými sa žalobca snaží navodiť dojem žalovanej ako vulgárnej ženy. Tieto tvrdenia sú však pravdivé v opačnom garde, t.j. práve naopak, žalobca pri viacerých príležitostiach vulgárne nadával, osočoval a nevkusne urážal žalovanú. Žalovaná by chcela osobitne vylúčiť a poprieť zmienené vulgárne slovné spojenie v súvislosti s konaním deti žalobcu - v replike zmienené vulgárne slovné spojenie nevyslovila. Žalovaná sa odchodom resp. rozchodom žalobcovi nevyhrážala a nie je pravdou, že by sa „niekoľkokrát teatrálné zbalila“. Jadrom argumentácie, ktorou sa žalobca snaží preukázať hrubé porušenie mravov zo strany žalovanej, je okrem údajných „intenzívne a hlboko urážlivých vyjadrení“ o jeho osobe, aj údajné neposkytnutie pomoci pri stavbe rodinného domu. V oboch aspektoch sa však jedná o klamstvo. Žalovaná pravidelne a systematicky pomáhala žalobcovi, a to nielen pri stavbe rodinného domu. V tých najťažších životných chvíľach stála vždy pri ňom a pomáhala mu pri práci na rolách, zabíjačkách, pri ošetrovaní úrody, šoférovala traktor, keď sa brala ďatelina. Taktiež mu pomáhala pri mechovaní obilnín, predaji hovädzieho mäsa, syrov a valec - jednoducho vyjadrené, žalovaná sa snažila žalobcovi pomôcť, aby mohol mať aj nejaké peniaze k dobru. Vozila ho na aute vždy, keď potreboval, hlavne najviac vtedy, keď pri havárií (ktorá

bola zapríčinená alkoholom) prišiel o vodičský preukaz. Pomáhala mu aj keď mal zlomenú nohu. Je pravdou, že žalobca musel - azda dva či tri krát - navariť a nachystať jedlo majstrom a stavbárom - bolo to však vtedy, keď bola žalovaná chorá (38,8 °C horúčky, zápal priedušiek a asi 6 týždňová rekonvalescencia). Hneď ako bolo žalovanej po zdravotnej stránke lepšie, navrátila sa do bežného cyklu, t.j. naďalej denno-denne pomáhala žalobcovi. Žalovaná popiera aj žalobcovo tvrdenie o tom, že žalovaná svojou cieľavedomou činnosťou naštrbila vzťah s jeho deťmi. Žalovaná nie je príčinou toho, že sa žalobca so svojimi deťmi ne baví. Podľa informácií, ktoré povedal sám žalobca žalovanej, s jedným zo synov sa ne baví z toho dôvodu, že mu je vraj dlžný peniaze a druhý syn sa vraj odmlčal po tom, ako sa dozvedel, že je na stavebnom povolení zaevidovaná aj žalovaná. Dezinterpretáciou faktov je aj uvedenie príhody o vrátenej retiazke - žalobca vo svojom texte neuvádza, že sa jednalo o retiazku, na ktorej bol nosený symbol srdca s kľúčom, ktorý žalobca dostal na Valentína so slovami, že ten kľúč má od srdca žalovanej. Práve vzhľadom na túto symboliku považovala žalovaná za vhodné a náležité, aby jej žalobca po rozchode vrátil „kľúč od jej srdca“. Žalovaná taktiež popiera, že by si pri odchode z domu žalobcu vzala čokoľvek, čo by jej nepatriilo. Zavádzajúcou je aj informácia o tom, že žalovaná tendenčne požiadala žalobcu o ručenie pri spotrebnom úvere, keďže iniciatíva vziať si úver, pochádzala priamo od žalobcu. Informácie, ktoré predstavujú vrchol absurdity, sú tvrdenia o tom, že žalovaná šíri nepravdivé informácie o alkoholizme žalobcu. Bez toho, aby tieto závažné tvrdenia akokoľvek dokázal, predkladá žalobca dôkaz - potvrdenie obce o vykonávaní zimnej údržby ciest - ktoré je vo svojej podstate absolútne irelevantné, keďže ním žiadnym spôsobom nepreukazuje to, že by žalovaná akokoľvek (verejne) obvinila žalobcu z alkoholizmu. Ďalej žalovaná uviedla, že na vrátení daru sa žalovaná a žalobca ústne nikdy nedohodli. Jediné potenciálne náznaky dohody predstavovali rozhovory so spoločným známym - právnikom, ktorý sa podujal na úlohu mediátora ohľadom vyrovnania právnych nárokov z rozdelenej parcely. Táto snaha však nebola nikdy finalizovaná a teda neexistovala žiadna konkrétna ponuka, tak ako sa to snaží vykresliť žalobca. V súvislosti s dôkazom, ktorý žalobca predkladá za účelom preukázania existencie dohody, žalovaná podotýka, že sa jedná o e-mailovú komunikáciu, ktorá je datovaná až po podaní žaloby.

9. Ako dôkazy žalovaná navrhla vykonať výsluch syna žalovanej.

10. Uznesením č.k. 11C/6/2017-43 zo dňa 23.03.2017 tunajší súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým malo byť uložené žalovanej, aby v celom rozsahu vzala späť Žiadosť o zápis rozostavanej M. zo dňa 09.02.2017, podanej Okresnému úradu G., Katastrálny odbor, dňa 15.02.2017, číslo konania Z 899/17, tak aby Okresný úrad G., Katastrálny odbor, záznam č.k. Z XXX/XX nevykonal, a aby sa žalovaná až do právoplatného rozhodnutia vo veci žalobcu proti žalovanej o splnenie povinnosti vrátiť dar, vedenej Okresným súdom G. pod sp.zn. 11C/6/2017, zdržala všetkých úkonov týkajúcich sa rozostavanej stavby - rodinného domu bez súpisného čísla, postavenej na parcele č. XXXX/XXX, parcela registra „„, ostatné plochy, výmera XXX . m2, k.ú. W., do katastra nehnuteľností. Predmetné uznesenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/95/2017-89 zo dňa 31.05.2017.

11. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi predloženými stranami sporu a výsluchom svedkov F. Y., L.. L. K., G. Z. ml. a W. Z., pričom zistil nasledovný skutkový stav:

12. Z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k.ú. W.. zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 6) vyplýva, že žalobca a žalovaná sú evidovaní ako podieloví spoluvlastníci nehnuteľností - pozemok parcela registra „„ č. XXXX/XX - ostatné plochy o výmere XXX m2 a pozemok parcela registra „„ č. XXXX/XXX - ostatné plochy o výmere XXX m2 (ďalej len „predmetné nehnuteľnosti“), každý z nich v spoluvlastníckom podiele o veľkosti 1. Ako titul nadobudnutia vlastníckeho práva je u žalovanej uvedená Darovacia zmluva, vklad povolený dňa XX.XX.XXXX, V XXXX/XX.

13. Z Darovacej zmluvy zo dňa 21.07.2014 (č.l. 2) vyplýva, že medzi žalobcom ako darcom a žalovanou ako obdarovanou bola uzavretá darovacia zmluva, predmetom ktorej bolo darovanie spoluvlastníckeho podielu na predmetných nehnuteľnostiach žalovanej. V darovacej zmluve v čl. III ods. 3. darca vyhlasuje, že si prial rozhodnúť o tomto svojom majetku za svojho života slobodne, vážne a podľa svojich predstáv.

14. Svedok L. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že žalobcu pozná minimálne 25 rokov, žalovanú pozná 8 rokov, odkedy mu ju žalobca predstavil ako partnerku, s oboma je kamarát. Ďalej uviedol, že mu boli poslané SMS správy zo strany žalovanej, boli trošku neslušné, preto si ich neuložil. Boli

doručené aj cez facebook aj SMS. On tieto SMS nekomentoval. Do styku so stranami sporu, keď tvorili pár, dochádzal, väčšinou keď žalobca robil nejakú zabíjačku, obaračku, tak mu zavolať, že si pomôžu, kamarátske stretnutia s jedným aj druhým. Ich vzťah videl ako pekný vzťah, asi posledné 2-3 roky sa to začalo zhoršovať zo strany žalovanej, začala rozprávať nie pekne, aký je žalobca, povedala svedkovi do očí, aký je on k...., keď sa jej svedok pýtal, prečo je stále s ním, povedala mu, že musí ešte niečo získať z toho vzťahu. Nevie, či sa niečo medzi nimi stalo, žalovaná svedkovi napísala, že zas ten k...., povedala, že chce ešte vydržať aspoň chvíľu, niečo získať. Toto bolo posledné 2-3 roky, kedy sa začal vzťah zhoršovať. Žalobca sa vo vzťahu k žalovanej vulgárne, neslušne nevyjadroval, naopak on vždy obhajoval, že ide za Z. Pokiaľ ide o oslavu, kde by žalobca osočoval otca žalovanej, myslí, že k takému nedošlo, iba že by sa medzi sebou rozprávali, niečo si vysvetľovali. Keď oberali čerešne, sa zo randy opýtali, že Ty sa G. kedy oženíš, on odpovedal, že v sobotu, bolo to myslené zo randy. Povedal, že on už raz ženatý bol, že sa ženiť nechce. SMS-ky boli maximálne dve, bolo to väčšinou cez facebook. Žalovaná používala urážlivé slová - výraz „starý k....“. Svedok nebol svedkom hádky medzi žalobcom a žalovanou. Zo začiatku vzťahu to bol priateľský vzťah, nič si také nevšimol. Žalovaná svedkovi povedala, že čo ten k... zas robí, svedok jej na to povedal, že prečo s ním teda je, že on do toho zasahovať nemôže, svedok napísal, že nesťažuj sa, ja nechcem nič vedieť. SMS správy, ktoré mali obsahovať vulgárne slovo, boli asi 2 a potom na facebooku, určite 8 vulgárnych si pamätá, dátumy nepovie vôbec. Na otázku žalovanej, či nadávala žalovanú bez akéhokoľvek dôvodu a čo bolo obsahom správ, svedok uviedol, že neriešil obsah správ, je to ich vzťah, písala, že je to starý k...., robí mi zle. Ona sa chcela sťažovať, svedok jej povedal, že sa mi nesťažuj, ja neviem čo sa deje medzi vami. Na otázku žalovanej, že vravel, že vzťah sa posledné 2-3 roky zhoršoval, či vnímal, že sa vzťah zhoršoval, svedok uviedol, že vnímal, že žalobca nezmenil svoj vzťah, že vzťah žalovanej k žalobcovi sa zhoršil. Na otázku, či mala žalovaná nejaké vyjadrenia ohľadom vzťahu so žalobcom pred svedkom, okrem SMS, či je vzťah dobrý, či im to kľape, či si to osobne povedali, svedok uviedol, že si to nepamätá, písala SMS-ky a na facebooku. Nepamätá si zvyšný obsah správ, všimol si, že sa ich vzťah zhoršil.

15. Svedok F. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že so žalobcom sú kamaráti a so žalovanou tiež. So žalobcom je kamarát od roku 1977, pretože spolu robili, so žalovanou sa pozná z príležitosti, že bola so žalobcom. Pokiaľ ide o vzťah medzi nimi, zo začiatku to bolo zaujímavé, dobré z oboch strán, potom tam zbadal nejakú zmenu, keď mu párkrát žalovaná písala a telefonovala, kde sa dosť vulgárne vyjadrovala na žalobcu, čo bol svedok prekvapený, pretože to vyzeralo, že je ich vzťah normálny. Cítil, že niečo tam asi nie je v poriadku. Zhoršovať sa to začalo asi zhruba pred 2,5 až 3 rokmi. Nezažil, by sa žalobca vyjadroval vo vzťahu k žalovanej vulgárnym spôsobom, neslušne, neúctivo, skôr na ňu nedal dopustiť. Žalovaná sa pred zhruba 2,5 až 3 rokmi začala dosť hrubo vyjadrovať, vyjadrovala sa osobne aj cez SMS, použila slová „starý k....“. Pokiaľ ide o správanie žalovanej vo vzťahu k deťom žalobcu, s W. nevychádzali určite, G. chodil pomáhať tatkovu na stavbu a na zabíjačky, tak asi tak. Že by to bolo z Lúbovej strany nejaké valné, tak to nie. Žalovanú fyzicky nevidel, že by pomáhala pri stavbe domu. Pokiaľ ide o to, či sa zúčastnil nejakej oslavy, kde by žalobca osočoval otca žalovanej, áno, bola oslava, skôr by povedal, že to bola výtka, nie osočovanie. Z. otec nechcel, aby Z. bývala u Y., Y. bol na to nejaký, chcel si to s Z. otcom vydiskutovať, nebolo to hrubé, neprišlo ani k fyzickému útoku, nebolo hrešenie ani nadávanie. Na otázku, či si pamätá, ako často žalovaná používala vo vzťahu k žalovanému vulgarizmy, bolo pár telefonátov a bolo pár SMS, nepamätá si koľko. V januári rok a pol nazad, keď svedok spomenul, že sa auto môže prepísať na G., že by mohol vybaviť poisťku, na toto reagovala žalovaná, že si to nepraje, pretože keď sa niečo stane, nechce odísť s holým zadkom. Vulgárne SMS-ky nenadväzovali na nejakú komunikáciu, ktorú mal so žalovanou, dostal SMS a keď ju prečítal, tak sa červenal. Bolo to zhruba 3 roky dozadu, predtým neboli takéto SMS-ky. Nevie, koľko tých SMS bolo. Keď sa SMS správy týkali žalobcu, tak to bolo urážlivé. Na otázku, či svedok tuší, prečo žalovaná poslala takúto SMS jemu, koľko ich bolo, či tam bolo aj niečo iné, že starý k...., svedok uviedol, že bolo tam aj niečo písané, že nech si nemyslí ten starý k...., bol to útok na žalobcu. Vzťah do času pred 3 rokmi bol dobrý, chodili na nákupy do Poľska, brával ju so sebou. Po zhruba 3 roky dozadu nevie svedok, čo sa stalo. Na otázku, či sa mu sťažovala žalovaná na správanie žalobcu vo vzťahu, svedok uviedol, že myslí si, že by jej nadával, tak to určite nie. Obsah SMS nebol len starý k...., toto si presne nepamätá. Žalovaná mu volala, aby zistil, kto chodí ku žalobcovi, toto svedok odmietol. Bol na oslave 40-tich narodenín žalovanej, nedošlo tam ani náznakom k fyzickému napadnutiu medzi žalobcom a otcom žalovanej. Žalobcovi sa nepáčilo, že Z. otec jej stále vyvoláva a pýta sa, kedy dôjde domov do G.. Po tejto oslave sa vzťah nezhoršil, pretože na ďalších oslavách sa zúčastňovali obaja rodičia žalovanej, G. im chodil pomáhať na chatu, nebol tam náznak, že by došlo k nejakému narušeniu. Na otázku, keď svedok spomínal, že vzťah žalobcu a žalovanej sa pred 2,5 rokmi až 3 rokmi zhoršil, na základe čoho tak usudzoval, svedok uviedol, že na

základe tej SMS-ky. Na otázku, či mu neopisovala žalovaná v ich partnerskom vzťahu čo robí žalobca, čo sa jej nepáči, svedok uviedol, že myslí si, že nie, nepamätá si, že by boli nejaké výtky. Tých SMS bolo potom viac, asi tri. Na otázku, či správy obsahovali aj niečo iné okrem pomenovania starý k....., či tam bol aj iný text, svedok uviedol, že dobré nič určite, fakt nevie, zapamätal si, že tam bolo „starý k....“, aby si nemyslel, že mu všetko nechá, svedok nevie, koľko ich bolo a ako často boli zaslané.

16. Svedkyňa W. pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že je žalobcova dcéra, žalovaná jej bola predstavená otcom ako kamarátova dcéra. Nezbadať nejaký rozdiel vo vzťahu otca k nej, odkedy sa spoznal so žalovanou. Nikdy nemala problémy, čo sa týka vzťahu s otcom. Čo sa týka žalovanej, nemala potrebu sa s ňou stretávať. Veľmi málo komunikovali, zo začiatku, potom už nie, len sa zdravili. Na otázku, či sa žalovaná vyjadrovala niekedy vo vzťahu k svedkyňi negatívne, svedkyňa uviedla, že počula také reči, že ona sa inak zariadi, aby sa s nimi nemusela deliť. Robí v W., počula to ľudí, nebolo to príjemné. Povedala jej to jedna pani, stretli sa a povedala jej to z očí do očí. Bolo to v tom zmysle, že sa v tom vzťahu zariadi tak, aby sa nemusela s nimi deliť. Otec s partnerkou boli na návšteve u tej pani a tam to bolo povedané, bola to W. Z.. Ona začala tým, že mali návštevu, a že toto tam bolo povedané, sama od seba to svedkyňi povedala. Boli tam asi manželia Z. a otec - žalobca s partnerkou - žalovanou. Nedostali sa k nej nejaké iné vyjadrenia, ktoré povedala žalovaná. Pokiaľ ide o vzťah otca so žalovanou, akceptovala to, nevie, aký bol medzi nimi vzťah, svedkyňa sa s nimi nestretávala, s otcom bola v kontakte, ale nechodila k nim. V kontakte so žalovanou nebola, len náhodné stretnutia, napr. v obchode. Keď sa náhodne stretli, ich vzájomné správanie bolo v poriadku. Na otázku, čo konkrétne jej povedala pani Z., svedkyňa uviedla, že povedala, že pani sa zariadi už tak, aby sa nemusela s nimi deliť.

17. Svedok G. Z. ml. pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že žalobca je jeho otcom, žalovaná je jeho priateľka. S otcom má klasický vzťah, v pohode komunikujú. Na otázku, či odkedy začal žalobca žiť so svojou partnerkou, či zbadal nejaké zmeny vo vzťahu k otcovi, svedok uviedol, že ani nie, snažil sa vychádzať, aby to bolo všetko v harmónii. Pokiaľ ide o vychádzanie so žalovanou, tak isto, nesnažil sa o žiadne problémy, v rámci slušnosti. Na otázku, aký bol jej vzťah k nemu, svedok uviedol, že tak isto, nepociťoval nič. Jemu konkrétne do očí sa o ňom negatívne nevyjadrovala, započul, že sú nedobré deti, že túžia po majetku, počul to rôzne od susedov, obyvateľov z dediny. Nedobré deti v zmysle, že nemajú dobré vzťahy, že si nevychádzajú s otcom. Rozprávalo sa v dedine, že ona chce otcov majetok, že deťom nič nenechá a takéto záležitosti. Nie je to nič príjemné, zo začiatku si veľmi dobre rozumeli, tak to vyzeralo, tak to svedok nechal tak, určite sa ho to dotklo, nechal si to v sebe a riešil v rámci seba. Na otázku, či vedel, že otec daroval pol pozemku, svedok uviedol, že tak isto sa to dopyčul a tak isto je to záležitosť, ktorá sa človeka dotkne, ale čo spraví, keď s ňou mal dobrý vzťah. Na otázku, či počas celého života s otcom komunikovali normálne, svedok uviedol, že nejaké drobné konflikty sú v každej rodine, mali aj oni nejaké drobné nedorozumenia, vždy si to vysvetlili a dali sa dohromady. O tom, že otec si našiel partnerku pani žalovanú, sa svedok dozvedel tak, že mu to mama nejak naznačila. Stretávali sa, otec sa takto rozhodol, oni boli odrastení, nevidel problém, že by do toho vstupoval. Na otázku, či nebolo obdobie, že by sa vyhýbal otcovi, svedok uviedol, že bolo tam obdobie, keď staval žalobca dom, že sa svedok na pár týždňov odmlčal, avšak potom sa stretli a si to vysvetlili. Keď si otec našiel partnerku, s ktorou stavali dom, svedok to zase vnútorne riešil, musel sa vyrovnáť, tak sa jednoducho rozhodol. Ak spomínal, že boli nejaké menšie konflikty s otcom, počas ktorého obdobia, ako dlho to trvalo, bolo to pár týždňov, čo sa na 2-3 týždne odmlčali, nechali to vychladnúť, potom sa stretli, bolo to asi 3-4 roky dozadu. Keď započul nejaké reči o nich ako o deťoch, počul to od ľudí z dediny, čo sú tam starousadlíci, nekládol tomu nejakú váhu. Dozvedel sa to od mamy, že jej to povedala nejaká známa, ale nechcela povedať ktorá, údajne povedala, že ona všetko dostane, že ona sa s tými nebude deliť. Aj inú vec sa dopyčul, mala priateľa z dediny, chcela nejaký majetok, jeho matka povedala, že chvalabohu, že si našla Z.. Na otázku, či počul nejaké reči, ktoré by boli smerované od žalovanej, ktoré by ho urážali, myslí, že niečo takto smerované na neho nepočul, nejak sa o to nezaujímal, bral veci sú ako sú. Pokiaľ ide o vzťah žalobcu a žalovanej, keď bol služobne v G., tak tam niekedy prespal, vzťah bol harmonický, keď už tak často sem necestoval, sa dopyčul od otca a kamarátov, svedkovia, ktorí tu boli, že sú zase rozídení, neustále rozchody. Nevidel do tých problémov osobne, aby ich vedel pomenovať. So žalovanou nemal niekedy nejaký problém, čo sa týka komunikácie alebo správania voči nemu. So žalovanou sa stretával na dome, na zabíjačkách, cez víkend. Na otázku, či si spomína na niečo, čo by mu žalovaná spravila zlé, urazila ho, svedok uviedol, že myslí, že nie, nevie si spomenúť.

18. Podľa § 137 písm. a) a c) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, c) určení, či tu právo je alebo nie je,

ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

19. Podľa § 132 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

20. Podľa § 628 ods. 1 a 2 OZ, darovacou zmluvou darca niečo bezplatne prenecháva alebo sľubuje obdarovanému a ten dar alebo sľub prijíma. (1) Darovacia zmluva musí byť písomná, ak je predmetom daru nehnuteľnosť, a pri hnuteľnej veci, ak nedôjde k odovzdaniu a prevzatíu veci pri darovaní. (2)

21. Podľa § 630 OZ, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

22. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

23. Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

24. V tu prejednávanej veci sa žalobca po pripustení zmeny petitu žaloby domáhal dvoch výrokov, a síce uloženia povinnosti žalovanej vrátiť žalobcovi dar - spoluvlastnícky podiel o veľkosti 1/2 k predmetným nehnuteľnostiam a tiež určenia, že žalobca je vlastníkom predmetných nehnuteľností. Žalobca sa v konaní domáhal vrátenia daru z dôvodu, že žalovaná podľa neho hrubo porušila dobré mravy, a to svojim správaním voči darcovi a členom jeho rodiny, konkrétne dcére Milade Bundovej a synovi Ľubomírovi Benkovi ml..

25. V prípade prvého z dvoch žalobcom navrhovaných výrokov išlo o výrok, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanej vrátiť dar žalobcovi, t.j. išlo o žalobu v zmysle § 137 písm. a) CSP o splnenie povinnosti. Keďže žalobca po pripustení zmeny petitu žaloby požadoval aj určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, súd mal za to, že žaloba bola v časti petitu na plnenie nadbytočná. Totiž, v prípade, ak je predmetom daru nehnuteľnosť a obdarovaný odmieta darcovi nehnuteľnosť dobrovoľne vydať a prepísať evidované vlastnícke právo v katastri nehnuteľností, darca sa musí domáhať na súde žalobou o určenie vlastníckeho práva k daru, pretože až určovací výrok súdu je podkladom pre ďalší zápis vlastníckeho práva darcu k daru do katastra nehnuteľností. Rozhodnutie súdu priamo nezakladá vznik vlastníckeho práva darcu, ale je len právnym titulom pre zápis vlastníckeho práva darcu do katastra nehnuteľností, ktorý sa vykoná záznamom podľa § 34 katastrálneho zákona. V prípade uplatnenia takéhoto nároku súd rieši ako predbežnú otázku, či boli splnené podmienky pre vrátenie daru podľa § 630 OZ. Vzhľadom k uvedenému súd žalobu v jej prvom petite zamietol ako nadbytočnú a nedôvodnú.

26. V prípade druhého z navrhnutých výrokov išlo o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. o určovací žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP o určenie, či tu právo je alebo nie je. Nakoľko naliehavý právny záujem na danom určení nevyplýva z osobitného predpisu, je potrebné ho preukazovať, preto súd najskôr skúmal existenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav ohrozenia práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu.

27. V tu prejednávanej veci žalobca naliehavý právny záujem odôvodňoval tým, že keďže žalovaná dobrovoľne nechcela vrátiť dar poskytnutý jej na základe darovacej zmluvy, žalobca musel túto právnu neistotu riešiť určovacím petitom, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, nakoľko len takýto výrok súdu uvedený v rozhodnutí je kvalifikovaný na zápis vlastníckeho práva k daru v prospech žalobcu do katastra nehnuteľností. Tu súd k námietke žalovanej, že preukazovanie naliehavého právneho

záujmu nebolo uvedené v písomných vyjadreniach, uvádza, že jeho preukazovanie v rámci doplnenia skutkových tvrdení na prvom pojednávaní je akceptovateľné.

28. V zmysle judikatúry a súdnej praxe, naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (R 17/1972). Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo (rozsudok NS SR sp.zn. 3Cdo 112/2004). Naliehavý právny záujem nie je pri takej určovacej žalobe, keď je zrejmé, že aj v prípade vyhovenia takejto žalobe nedôjde k odstráneniu spornosti práva a bude po nej musieť i tak nasledovať ďalšie súdne konanie. V takom prípade by podaná určovacia žaloba neslúžila potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah strán sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (porovnaj rozhodnutie NS SR publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite, teda z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku žalobcu. Povinnosť preukázať naliehavý právny záujem zaťažuje žalobcu, ktorý musí poukázať na určité skutkové okolnosti týkajúce sa sporu medzi stranami, a zároveň objasniť, prečo práve podaná určovacia žaloba je procesne vhodným (teda účinným) nástrojom, ktorý tento spor vyrieši (porovnaj rozsudok NS SR sp.zn. 5 Cdo 31/2011 zo dňa 06.12.2012).

29. Naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, je teda daný najmä tam, kde by bez tohto určenia bolo ohrozené právo žalobcu, alebo kde by sa bez tohto určenia jeho právne postavenie stalo neistým. Ak sa žalobca v druhom výroku domáha určenia, že je (výlučným) vlastníkom nehnuteľností, pri ktorých je v katastri nehnuteľností zapísaný okrem neho ako podielový spoluvlastník aj niekto iný (žalovaná), má vo vzťahu k tejto osobe nepochybne naliehavý právny záujem na požadovanom určení. S prihliadnutím na význam zápisu vlastníckeho práva v katastri nehnuteľností a na jeho právne účinky, je odôvodnený záver, že právne postavenie žalobcu je za tejto situácie neisté, a že bez požadovaného určenia by jeho právo mohlo byť ohrozené. Pretože súdne rozhodnutie o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je podkladom na vykonanie zmeny zápisu v katastri nehnuteľností, je žaloba o určení vlastníckeho práva spôsobilým právnym prostriedkom na odstránenie neistoty o skutočných právnych vzťahoch medzi stranami sporu.

30. Vzhľadom na všetko vyššie uvedené, súd uznal naliehavý právny záujem žalobcu na podanej určovacej žalobe (druhý výrok žalobného petitu), a v tejto časti prikročil k posúdeniu merita veci.

31. V zmysle § 630 OZ sa darca môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. Uvedené ustanovenie umožňuje osobitný spôsob zániku právneho vzťahu, ktorý môže darca vyvolať tým, že jednostranným úkonom vyzve obdarovaného na vrátenie daru. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru vzniká darcovi okamihom správania sa obdarovaného, ktoré naplňuje znaky uvedené v § 630 OZ. Pokiaľ darca toto právo realizuje, zaniká darovací vzťah momentom, keď prejav vôle darcu (výzva na vrátenie daru) došiel obdarovanému. K zániku darovacieho vzťahu podľa § 630 OZ teda dochádza na základe jednostranného právneho úkonu darcu voči obdarovanému, ktorý hrubo porušil dobré mravy svojím správaním voči darcovi alebo voči členom jeho rodiny.

32. Súd najskôr posúdil námietky žalovanej, či sú splnené formálne náležitosti výzvy na vrátenie daru. V konaní bolo sporné, či bola žalovaná pred podaním žaloby na súd vyzvaná žalobcom na vrátenie daru. Žalobca tvrdil, že žalovaná bola k tomuto vyzvaná ústne, čo navrhoval preukázať výsluchom svedka G.. Súd nevykonal navrhnuté dokazovanie, nakoľko nebolo nevyhnutné preukazovať výzvu na vrátenie daru urobenú pred začatím konania. Zo žiadneho zákonného ustanovenia totiž nevyplýva povinnosť žalobcu pred podaním žaloby doručiť žalovanej do vlastných rúk výzvu na vrátenie daru, keď Občiansky zákonník nestanovuje žiadne náležitosti výzvy k vráteniu daru, ani jej obsah. Súd má za to, že výzva na vrátenie daru môže byť obsiahnutá aj v žalobe, pričom jej doručením žalovanej je splnená podmienka uplatnenia práva darcu na vrátenie daru (viď. napr. rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 8Co/79/2014 zo dňa 27.03.2014, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6Co/107/2013 zo dňa 19.06.2013).

33. Ustanovenie § 630 OZ umožňuje vyvodit' zodpovednosť voči obdarovanému za hrubé porušenie dobrých mravov. Dobré mravy nie sú zákonom definované, ich obsah spočíva vo všeobecne platných normách morálky, pri ktorých je daný všeobecný záujem ich rešpektovania. Vo všeobecnosti ide o súhrn morálnych pravidiel správania, súhrn určitých v spoločnosti všeobecne akceptovaných noriem etiky, morálky a mravnosti. Vrátanie daru možno potom považovať za sankciu, ktorou darca postihuje obdarovaného za jeho správanie hrubo porušujúce tieto morálne pravidlá. Uvedené zákonné ustanovenie za právne relevantné považuje len také správanie obdarovaného, ktoré sa objektívne prejavilo. Pritom nie je rozhodujúci subjektívny pocit a úsudok darcu (R 61/1997). Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie značnej intenzity alebo ich sústavné porušovanie (R 88/1998). Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného (R 31/1999). Právo darcu na vrátenie daru nezakladá akékoľvek negatívne správanie sa obdarovaného voči darcovi, ale len také negatívne správanie sa obdarovaného, ktoré vzhľadom na všetky významné okolnosti konkrétneho prípadu možno hodnotiť ako hrubé porušenie dobrých mravov. O také správanie ide spravidla v prípade porušenia dobrých mravov spôsobom vyznačujúcim sa značnou intenzitou alebo sústavnosťou.

34. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že žalobca ako darca sa nemôže úspešne domáhať vrátenia daru, nakoľko v konaní nepreukázal, že by sa žalovaná ako obdarovaná správala voči nemu alebo voči členom jeho rodiny spôsobom, ktorý možno hodnotiť ako hrubo porušujúci dobré mravy.

35. Žalobca tvrdené hrubé porušenie dobrých mravov zo strany žalovanej skutkovo vymedzil tak, že žalovaná hrubým spôsobom urážala žalobcu, že pred svedkami L. L. K. a F. Y. sústavne používala hrubé, vulgárne a hanlivé urážky, a to že je žalobca „starý k...“, o čom mali svedčiť SMS správy žalovanej adresované svedkom v období od mája 2015 do mája 2016. Ďalej bolo ako hrubé porušenie dobrých mravov označené správanie žalovanej k deťom žalobcu, keď žalovaná sa mala snažiť ich očierniť nielen v očiach žalobcu, ale aj v očiach obyvateľov obce W., aby tak vzťah medzi otcom a jeho deťmi ochladol natoľko, že sa nebudú s ním stretávať, pričom mala o nich rozprávať ako o nevďačných ziskuchtivcoch. Okrem toho sa žalovaná mala o žalobcovi vyjadrovať ako o opilcovi, čím mala o ňom šíriť nepravdivé informácie, ktorými sa mala snažiť poškodiť jeho dobré meno v rodnej obci. Napokon žalobca za hrubé porušenie dobrých mravov označil aj neposkytnutie pomoci žalobcovi pri stavbe rodinného domu zo strany žalovanej.

36. Pokiaľ ide o hrubé urážanie žalobcu zo strany žalovanej, žalovaná uvedené poprela a uviedla, že naopak k hrubému správaniu dochádzalo zo strany žalobcu voči nej. Predovšetkým súd uvádza, že žalobca v priebehu konania ani nekonkretizoval, k akému hrubému urážaniu jeho osoby, k akým osobným invektívam zo strany žalovanej malo dochádzať, neoznačil ani nepredložil žiaden dôkaz na preukázanie jeho tvrdenia v žalobe, že žalovaná sa dopúšťala intenzívnych osobných útokov na integritu žalobcu. V konaní teda nebolo preukázané, že by sa žalovaná dopúšťala hrubo urážlivého správania priamo osobne voči žalobcovi.

37. Z výpovedí svedkov L. L. K. a F. Y. bolo preukázané, že žalovaná svedkom zaslala maximálne dve (K.) až tri (Y.) SMS správy, v ktorých žalobcu označila hanlivým spôsobom. Svedkovia nevedeli uviesť, kedy im boli správy zaslané, ani konkrétne znenie SMS správ, nevedeli sa vyjadriť, o čom konkrétne komunikovali so žalovanou, keď zároveň priznali, že obsahom správ nebolo len hanlivé označenie žalobcu. Súd má za to, že svedkami uvádzané označenie žalobcu v SMS správach je možné považovať za neslušné, nevhodné, avšak nie do takej intenzity, aby bolo možné hovoriť o hrubom porušení dobrých mravov. Okrem toho, uvedené správy je potrebné hodnotiť vo vzťahu k okolnostiam prípadu, kedy išlo o partnerov, ktorí mali vo vzťahu problémy (svedok E. sa vyjadril, že to boli neustále rozchody; obdobne svedkovia K. a Y. potvrdili, že posledné 3 roky boli vzťahy medzi partnermi zhoršené). Z výpovede svedka Hanzlíka vyplýva, že žalovaná sa mu chcela na žalobcu sťažovať, uvádzala, že žalobca jej robí zle. Ak teda žalobcu hanlivo označila v SMS správe, je potrebné to hodnotiť v kontexte danej situácie. Uvedené SMS správy ani nie je možné považovať za zvlášť intenzívne porušenie dobrých mravov, keď išlo len o komunikáciu medzi dvoma ľuďmi, nešlo o nadávanie žalobcovi priamo osobne jemu do očí, ani o jeho ohováranie na verejnosti, pred skupinou ľudí, ktoré konanie by mohlo vykazovať intenzitu väčšiu.

38. Súd tiež poukazuje na skutočnosť, že žalobca ani nevedel skutkovo uviesť, kedy mali byť SMS správy svedkom zaslané, čo je prekvapujúce, keď práve od týchto SMS správ odvodzuje žalobca nárok na vrátenie daru. Súd má za to, že ak by žalobca tieto správy skutočne považoval za hrubo porušujúce

dobré mravy, mal by o nich lepší prehľad, a to pokiaľ ide o čas ich zaslania, počet, konkrétne znenie. Hoci správanie hrubo porušujúce dobré mravy musí byť objektívne dané, predovšetkým však sám darca musí takéto správanie obdarovaného vnímať zvlášť negatívnym spôsobom (keď to u neho má vzbudiť presvedčenie o tom, že ide o dôvod na vrátenie daru) a z neúplných tvrdení žalobcu nevyplýva, že to takto skutočne pociťoval. Pokiaľ ide o komunikáciu žalovanej a svedkov cez Facebook (svedok K. uviedol, že väčšinou takto komunikovali), súd poukazuje na to, že žalobca túto komunikáciu a prípadné hanlivé označenie žalobcu žalovanou v tejto komunikácii skutkovo nevymedzil ako dôvod na vrátenie daru (uvádzal len zaslané SMS správy), a preto na prípadné hanlivé označenie žalobcu žalovanou v tejto komunikácii nie je možné prihliadať, keďže súd je viazaný tým, aké dôvody na vrátenie daru uviedol žalobca.

39. Žalobca ďalej v konaní nepreukázal, že by zo strany žalovanej došlo k ohováraníu jeho detí, keď jeho tvrdenia, že sa žalovaná mala vyjadrovať hanlivo o jeho deťoch s cieľom narušiť vzťah medzi ním a jeho deťmi, neboli potvrdené výpoveďami svedkov W. a Q. Svedkyňa W. Z. uviedla, že počula také reči, že žalovaná sa inak zariadi, aby sa s nimi nemusela deliť, pričom sa k nej nedostali nejaké iné vyjadrenia žalovanej. Svedkyňa teda nepotvrdila žiadne ohováranie svojej osoby, keď uvedené reči za ohováranie nie je možné považovať. Svedok Q. uviedol, že žalovaná jemu do očí sa o ňom negatívne nevyjadrovala, započul, že sú nedobré deti, že túžia po majetku, pričom to počul rôzne od susedov, obyvateľov z dediny. Nedobré deti v zmysle, že nemajú dobré vzťahy, že si nevychádzajú s otcom. Rozprávalo sa v dedine, že žalovaná chce otcov majetok, že deťom nič nenechá. Keď započul nejaké reči o nich ako o deťoch, nekládol tomu nejakú váhu. Myslí si, že nejaké reči smerované od žalovanej, ktoré by ho urážali, nepočul. Z uvedenej výpovede svedka nevyplývajú žiadne urážlivé tvrdenia na jeho adresu, pričom ani sám svedok ich za také nepovažoval, nie je potom možné, aby ich za urážlivé považoval žalobca. Žiaden zo svedkov pritom nepotvrdil skutkové tvrdenia žalobcu, že by sa žalovaná o nich vyjadrovala ako o ziskuchtivých krkavcoch alebo nevďačných ziskuchtivcoch, a nebolo to preukázané ani iným dôkazom. Rovnako nebolo preukázané, že by správanie žalovanej prispelo k výraznému naštrbeniu vzťahov medzi žalobcom a jeho deťmi, keď svedkyňa W. Z. a svedok Q. zhodne uviedli, že nezbadali nejaký rozdiel vo vzťahu s otcom, odkedy sa spoznal príp. začal žiť so žalovanou.

40. V konaní nebolo preukázané ani tvrdenie žalobcu, že žalovaná sa mala o ňom vyjadrovať ako o opilcovi, čím mala o ňom šíriť nepravdivé informácie, ktorými sa mala snažiť poškodiť jeho dobré meno v rodnej obci. Z vety „Nepijem a pamätám si všetko.“ v e-maily zo dňa 16.01.2017 nie je možné jednoznačne vyvodit', že žalovaná tým chce povedať, že pije žalobca, a už vôbec tento e-mail nepreukazuje ohováranie žalobcu pred podaním žaloby, keďže uvedený e-mail pochádza až z obdobia po začatí konania. Ak žalobca za hrubé porušenie dobrých mravov označil aj neposkytnutie pomoci žalobcovi pri stavbe rodinného domu zo strany žalovanej, súd poukazuje na to, že žalovanej zo žiadneho právneho predpisu alebo zmluvy nevyplývala povinnosť pomoci pri stavbe domu. Zároveň za hrubo porušujúce dobré mravy by ani nebolo možné považovať neposkytnutie akejkoľvek pomoci, ale len neposkytnutie potrebnej pomoci. O takú ide podľa ustálenej súdnej praxe napr. v prípade neposkytnutia pomoci rodičovi, ktorý je na pomoc potomka odkázaný. V prejednávanej veci nebolo tvrdené, ani preukázané, že by žalobca pomoc žalovanej pri stavbe domu vôbec potreboval. Okrem toho však súd mal v konaní za preukázané, že žalovaná sa na stavbe domu podieľala. Hoci by aj nevykonávala priamo stavebnú činnosť, žalobca uznal participáciu žalovanej pri stavbe domu minimálne vo forme upratovania na stavbe, občasného večerného rozvozu pomocníkov na stavbe, vyhľadania lacnejšieho stavebného materiálu cez internet, zabezpečenia vyplatenia okien, vymaľovania izby. Pre účely tohto konania je pritom bez významu, v akom rozsahu sa na stavbe domu podieľal žalobca (či vo väčšom), podstatné je, že nie je možné vyvodit' ten záver, že by žalovaná žalobcovi neposkytla žiadnu pomoc.

41. Súd poukazuje na to, že nie každé správanie, ktoré nie je v súlade so spoločensky uznávanými pravidlami slušného správania vo vzájomných vzťahoch medzi ľuďmi, napĺňa znaky ustanovenia § 630 OZ. Predpokladom aplikácie tohto ustanovenia je kvalifikované porušenie morálnych pravidiel konkrétnym správaním obdarovaného, ktorého stupeň závažnosti je hodnotený podľa objektívnych kritérií a nie len podľa subjektívneho názoru darcu. Hrubé porušovanie dobrých mravov znamená, že musí ísť o porušovanie značnej intenzity alebo porušovanie sústavné, ktoré trvaním, priebehom a spôsobom nadobúda povahu hrubého porušovania dobrých mravov. K naplneniu skutkovej podstaty pre vrátenie daru smeruje len také závadné konanie obdarovaného voči darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré z hľadiska svojho rozsahu a intenzity nevzbudzuje žiadne pochybnosti o jeho hrubej kolízii s dobrými mravmi. Nepostačuje akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale také,

ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Za hrubé porušenie dobrých mravov nemožno považovať porušenie obvyklých a očakávaných pravidiel správania sa a spolunažívania, resp. očakávaných prejavov vďaky. Teda, ak sa aj vo všeobecnosti v spoločnosti považuje za správne a očakávané, že obdarovaný sa bude správať k darcovi do konca života tak, akoby išlo o jeho blízkeho človeka, tak absencia takéhoto správania sa nie je dôvodom na vrátenie daru.

42. Dôkazné bremeno v konaní niesol žalobca, ktorý pre úspech v spore musel preukázať konkrétne, kvalifikované správanie sa žalovanej voči nemu alebo členom jeho rodiny, ktoré by bolo nie v akomkoľvek, ale v hrubom rozpore s dobrými mravmi s prihliadnutím na všetky okolnosti prípadu, čo sa mu nepodarilo. Podarilo sa mu preukázať iba nevhodné správanie žalovanej, ktoré je možné považovať za neslušné (vyjadrenie sa hanlivo o žalobcovi pred jeho priateľmi), ktoré sa však nevyznačuje značnou intenzitou (išlo o označenie žalobcu nadávkou len v rámci písomného styku, nie na verejnosti a nešlo o nadávku adresovanú priamo žalobcovi), ani sústavnosťou (išlo o dve najviac tri SMS správy zaslané dvom osobám). Zároveň je potrebné prihliadnuť na to, že žalobca a žalovaná pôvodne tvorili partnerský pár, v ktorom začalo dochádzať k nezhodám, čo uviedli obe strany sporu. O problémoch medzi žalobcom a žalovanou vypovedal aj svedok G., ktorý uviedol, že sa dopyčul od otca a kamarátov (svedkovia), že sú zase rozídení, a že vo vzťahu boli časté rozchádzania a schádzania. Žalovaná sa mala svedkovi L. L. K. sťažovať na žalobcu, čo zas robí, že jej robí zle, na čo jej svedok napísal, aby sa nestážovala, že nechce nič vedieť. Ak sa aj žalovaná vyjadřila hanlivo na adresu žalobcu, je potrebné to vnímať v kontexte uvedených partnerských problémov, o ktorých sa chcela zveriť priateľom. S poukazom na uvedené má súd za to, že správanie sa žalovanej nenieslo znaky vyžadované na vrátenie daru zákonom, teda že by svojim konaním vo vzťahu k žalobcovi, resp. k členom jeho rodiny hrubo porušovala dobré mravy v intenzite, ktorá je porovnateľná napr. s fyzickým násilím, hrubými osobnými urážkami, či neposkytnutím pomoci vyplývajúcej z právnych predpisov alebo zmluvného vzťahu.

43. Právne vzťahy založené prevodom vlastníckeho práva darovacou zmluvou zakladajú právny stav, ktorý požíva právnu ochranu s tým, že záväznosť z toho vyplývajúcu, zobrali zmluvné strany na seba samy a dobrovoľne, preto k narušeniu tohto stavu už nemôže dôjsť zo svojvoľe darcu. Žalobca previedol na žalovanú spoluvlastnícky podiel k nehnuteľnostiam slobodne a vážne, právnym úkonom uzavretia darovacej zmluvy. Je pritom bezpredmetné, kto inicioval uzavretie darovacej zmluvy, ak následne žalobca prejavil slobodnú vôľu spoluvlastnícky podiel žalovanej darovať. Ak aj partnerský vzťah medzi stranami sporu skončil, nemožno to považovať za dôvod na prehodnotenie pôvodnej vôle žalobcu a za dôvod zakladajúci nárok žalobcu na vrátenie daru.

44. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že po ukončení partnerského vzťahu zostali medzi stranami sporu nevyriešené majetkové otázky, dotýkajúce sa nielen vlastníckeho práva k rozostavanému rodinnému domu stavanému na pozemkoch, ktoré sú predmetom tohto konania, ale aj iných vecí. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že strany sporu sa pokúšali o „komplexné a konečné vyporiadanie“, s tým, že do detailov bolo medzi stranami dohodnuté vzájomné plnenie. Z e-mailu zo dňa 16.01.2017, ktorý predložil žalobca (č.l. 40), vyplýva, že žalobca mienil žalovanej vyplatiť peniaze ako „odstupné“ za vrátenie podielu k pozemku, pričom v replike (č.l. 49) žalobca uviedol, že podkladom mala byť cena 30,- eur za 1m2 pozemku. Súd má za to, že ak by žalobca skutočne počítval správanie žalovanej voči nemu ako hrubo porušujúce dobré mravy, je vylúčené, aby za vrátenie podielu k nehnuteľnosti bol ochotný žalovanej vyplatiť akúkoľvek sumu, pretože tieto skutočnosti sú v zrejmom rozpore. Za pravú príčinu požiadavky žalobcu na vrátenie daru súd považoval nie správanie sa žalovanej, ale skutočnosť, že medzi bývalými partnermi nedošlo k majetkovému vyporiadaniu, ku ktorému pôvodne smerovali. Uvedené viedlo k zmene postoja žalobcu, ktorý si rozmyslel svoju vôľu žalovanú obdarovať. Hoci by bolo bezpochyby pre ďalšie riešenie sporov týkajúcich sa spoluvlastníckeho podielu žalovanej na rozostavanej stavbe pre žalobcu výhodnejšie, keby bol výlučným vlastníkom pozemku pod stavbou, v konaní o vrátenie daru sa týmto súd nemôže zaoberať. Pokiaľ ide o spor medzi žalobcom a žalovanou, týkajúci sa zápisu rozostavanej stavby do podielového spoluvlastníctva oboch do katastra nehnuteľností, toto nemá vplyv na rozhodnutie vo veci vrátenia daru, keďže konanie žalovanej súvisiace so zápisom do katastra ani nebolo skutkovo vymedzené ako dôvod vrátenia daru. Súd je viazaný skutkovým vymedzením žaloby, v tomto prípade tým, ako správanie sa žalovanej hrubo porušujúce dobré mravy definoval žalobca.

45. Súd nevykonal dokazovanie vyžiadanim prepisu SMS správ od mobilného operátora žalovanej (správy žalovanej adresované svedkom Y. a K. v období od mája 2015 do mája 2016), nakoľko

svedeckými výpoveďami bolo preukázané, že išlo o dve či tri správy každému zo svedkov, ktorý výsledok dokazovania pre rozhodnutie vo veci postačoval. Zároveň žalovaná s vykonaním takéhoto dokazovania nesúhlasila, išlo by pritom o zásah do súkromia žalovanej a do jej práva na ochranu tajomstva dopravovaných správ. Žalobca nevedel uviesť, čo by malo byť obsahom správ, ani ich počet alebo dátumy zaslania, preto by vykonanie tohto dôkazu nebolo primerané. Ako nerelevantné pre rozhodnutie vo veci samej súd nevykonal dokazovanie vyžiadaním výpisu z lekárskej karty žalovanej, z ktorej by malo byť zrejmé, odkedy žalovaná užíva lieky na srdcový tlak, nakoľko takéto dokazovanie nemá súvis s predmetom sporu a nemohlo by mať vplyv na jeho výsledok. Súd tiež nevykonal dokazovanie výsluchom svedka B. N., ktorý sa mal vyjadriť k podielu žalovanej pri výstavbe domu, nakoľko pre rozhodnutie vo veci uvedený dôkaz nebol potrebný. Súd ďalej nevykonal dokazovanie výsluchom svedka G. Z. z dôvodu uvedeného v bode 32. tohto rozsudku.

46. Žalobca v konaní tvrdil, že žiadnym spôsobom nedal dôvod na to, aby sa žalovaná vyjadrovala o ňom hanlivy a vulgárne. Žalovaná za účelom preukázania negatívneho prístupu žalobcu k nej navrhovala doplniť dokazovanie výsluchom jej syna ako svedka. Súd z dôvodu hospodárnosti konania a nenavyšovania ďalších trov konania nevykonal toto dokazovanie, nakoľko mal za to, že v konaní nebolo preukázané kvalifikované správanie sa žalovanej voči žalobcovi, t.j. správanie hrubo porušujúce dobré mravy. Bolo by preto nadbytočné a nevhodné vykonať dokazovanie ohľadom správania sa žalobcu k žalovanej, nakoľko by nemohlo viesť k inému rozhodnutiu súdu. Z rovnakého dôvodu súd nevykonal dokazovanie výsluchom svedka N. Z..

47. Keďže žalobca v konaní nepreukázal kvalifikované správanie sa žalovanej voči nemu alebo členom jeho rodiny, teda správanie, ktoré by dosahovalo taký stupeň intenzity alebo sústavnosti, kedy by bolo možné ho považovať za správanie sa v hrubom rozpore s dobrými mravmi, súd žalobu ako nedôvodnú aj v časti druhého požadovaného petitu vo výroku I. zamietol.

48. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

49. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

50. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

51. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď vo výroku II. priznal plne úspešnej žalovanej voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% trov konania. O výške náhrady trov konania žalovanej bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Civilné sporové konanie je v zásade spojené so zásadou zodpovednosti strany sporu za výsledok konania, ktorá je vyjadrená aj v ustanovení § 255 CSP. Aj v prípade plného úspechu niektorej zo strán však musí súd skúmať, či nie sú dané dôvody na aplikáciu ustanovenia § 257 CSP. Ustanovenie § 257 CSP upravuje moderačné právo súdu, ktoré umožňuje súdu z dôvodov hodných osobitného zreteľa nepriznať úspešnej strane nárok na náhradu trov konania celkom alebo sčasti. Uplatnenie tohto ustanovenia je možné len z výnimočných dôvodov, ktorá výnimočnosť môže spočívať v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach u strán sporu, pričom ide o odchýlku zo zásady zodpovednosti za výsledok i zo zásady zodpovednosti za zavinenie a náhodu. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu § 257 CSP však v konaní žalobcom neboli tvrdené a súd ich sám nezistil, preto nevidel dôvod na aplikáciu uvedeného ustanovenia v prejednávanej veci.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.